

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16. Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.	Συντάκτης ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.	ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ, Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 23. Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν Πάτραις τῇ 7/19 Ὀκτωβρίου 1882.
 Πρὸς τὸν Κύριον Κ. Φιλίππουλον Συντάκτην
 τοῦ «Φορολογουμένου».

Κύριε Συντάκτη.

ὑπὸ τὴν ἡμερομηνίαν 1/13 Ὀκτωβρίου ε. ε. ἡμέτερα ἐφημερίς ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πατρῶν, προσυπογεγραμμένην παρ' ὑμῶν, ὡς γραμματέως τοῦ εἰρημένου Συλλόγου.

Ἐπειδὴ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη θίγει τὰ μέγιστα συμφέροντα τῆς ἐργολαβίας τοῦ λιμένος, εἶμαι ὑμῖν λίαν εὐγνώμων ἂν καταχωρήσετε τὴν ἀπάντησίν μου ἐν τῷ προσεχῆ ὑμῶν φύλλῳ.

Σὰς εὐχαριστίας ἐκ τῶν προτέρων, καὶ διατελῶ,
 Κύριε Συντάκτη, μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

P. MAGNAC αἰνέ.

Πάτραι, 7/19 Ὀκτωβρίου 1882.
 Πρὸς τὸν κ. Δ. Στάμον, Πρόεδρον τοῦ
 ἔμπορικοῦ συλλόγου Πατρῶν «ΕΡΜΗΣ».

Κύριε Πρόεδρε!

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1/13 Ὀκτωβρίου ε. ε. ὁ «Φορολογούμενος» καταχώρησεν ἐπιστολὴν ἣν ἀπευθύνετε πρὸς τὸν κ. ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 28/10 Ὀκτωβρίου ε. ε. ὅπως φέρητε εἰς γνῶσιν αὐτοῦ τὴν περὶ τοῦ λιμενικοῦ ζητήματος γνώμην τοῦ ὑμετέρου Συλλόγου.

Ἐγὼν πλήρῃ πεποιθησὶν εἰς τὴν εὐκρίνειαν τῆς γνώμης ταύτης καὶ μὴ ἀμφιβαλλῶν ἐπιμονὴ αἰτία τῶν ἐσφαλμένων αὐτῆς πορισμάτων εἶνε ἡ ἐπιμονὴ μετ' ἧς ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὅτι ἡ συμβάσις ἐπιρρίπτει εἰς θάρος τῆς ἐργολαβίας πάντας τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἀβεβαιότητας, οἷα ἰδὴ ποτε καὶ ἂν ὦσι, δὲν θέλουσι νὰ ἐξετάσωσι τὸ θεμελιώδες ζήτημα, σὰς παρακαλῶ, κύριε Πρόεδρε, νὰ ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ἐπαναφέρω τὸ ζήτημα πρὸς εἰς τὴν ἀρμόζουσαν αὐτῷ θέσιν.

Καὶ πρῶτον μὲν ὀφείλω νὰ σῶς εἶπω ὅτι εἶμεθα καθόλου σύμφωνα ὡς πρὸς τὴν οικονομίαν καὶ τὸ πνεῦμα τῆς συμβάσεως. Ἄδύνατον τὸ κατ' ἐμὲ, νὰ ἐρμηνευθῇ αὕτη σφαιρότερον καὶ ἀκριβέστερον ἢ ὅπως ἡρμήνευσεν αὐτὴν ὁ σύλλογος «ΕΡΜΗΣ». Εἶνε πράγματι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἤθελε ἐκ τῶν προτέρων νὰ γνωρίζῃ τὴν πρὸς κατασκευὴν τοῦ λιμένος ἀπαιτουμένην δαπάνην· ὅτι ἤθελε νὰ προλάβῃ πάντα κινδύνον, εἴτε ἐκ τῆς ἀπειρίας ἢ τῶν σφαλμάτων τῶν ἐπιστατῶν, εἴτε ἐκ τῆς ἐνδεχομένης ἀκηδεΐας ἢ ἀπροσεξίας τῆς ἐργολαβίας περὶ τὴν χρῆσιν τῶν πετρωμάτων· ὅτι δὲν

ἠννοεῖ ἀναλάβῃ τὸν κίνδυνον τοῦ περισσύτερου ἢ ὀλιγωτέρου κύβου, ὅστις θὰ ἦτο ἀναγκαῖος ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως καὶ τοῦ κατακαθίσματος τῶν λίθων, ἢ ἕνεκα τῶν καταπτώσεων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς φύσεως τοῦ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν βορβορώδους ἐδάφους, ὡς καὶ τῶν τρικυμιῶν κλπ. ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅτι ἤθελε νὰ ἐξασφαλισθῇ κατὰ πασῶν τῶν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, τὰς ὁποίας ἡ ἐργολαβία ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ διὰ λογαριασμὸν καὶ κίνδυνον αὐτῆς.

Μεγάλαι εἶνε, κ. Πρόεδρε, θὰ τὸ ἀναγνωρίσητε, αἱ εὐθύναι αὗται, ἢ δὲ ἐργολαβία ἀποδεχθεῖσα αὐτὰς δὲν ἐννοεῖ πῶς νὰ τὰς ὑπεκφυγῇ. Ἀλλὰ ἀναγνωρίζετε προσέτι, πέποιθα, ὅτι μεγάλαι καὶ αὐστηρόταται εἶνε καὶ αἱ τυχηραὶ ὑποχρεώσεις (aleas) ἃς συνεπείγονται, καὶ ὅτι ἀπορρηκτέα ἢ ἐπ' ἀπειρον ἐπέκτασις τῆς ἰσχύος αὐτῶν.

Ὅλον τὸ ζήτημα συνίσταται λοιπὸν εἰς τὴν εξέτασιν τῆς παρὰ τῆς ἐργολαβίας διατυπωθείσης αἰτήσεως ὑπὸ τὴν ἐξῆς ἐποψίν· ἂν αὕτη δηλ. ἀντίκειται τῷ πνεύματι τοῦ 23 ἄρθρου τῆς συμβάσεως, καὶ τῇ κοινῇ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν πρόθεσιν, τὴν ὁποίαν πάντοτε πρέπει νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν ὅπως σεβασθῶμεν τὰς ἀναλλοιώτους ἀρχὰς τοῦ νόμου καὶ τῆς δικαιοσύνης. Τοιαύτην εξέτασιν θὰ ἐπιχειρήσωμεν νῦν ἐμοῦ, κύριε Πρόεδρε, ἂν εὐαρεστῆσθε.

Ἐν πρώτοις, θὰ παρατηρήσητε ὅτι ἡ ἐργολαβία δὲν ἀξιοῖ τι ἕνεκα τῆς ἐκ τῶν ὀλιγωτέρων ἢ περισσοτέρων κενῶν αὐξήσεως ἢ κατακαθίσεως, οὔτε ἕνεκα τῶν καταπτώσεων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἐδάφους, τῶν τρικυμιῶν κλπ. οὔτε ἕνεκα περιπτώσεως τινος ἀνωτέρας βίας, διότι τοιαύτας περιπτώσεις δύνανται νὰ προῖδωσι ἢ νὰ μὴ προῖδωσι τὰ συμβόλαια, δύνανται αὗται νὰ παρουσιασθῶσι ἢ μὴ, παρουσιάζονται ἕμως πάντοτε αἰφνιδίως καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ συμβολαίου, ἐνῶ ἡ ἐργολαβία προβάλλει τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς ἕνεκα αἰτίας προϋπαρχούσης τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, ἣν ἕμως πάντες ἠγνόουν, καὶ ἣν ἐπομένως οὐδαὶς ὑπελόγησε. Πράγματι γνωρίζετε κάλλιστα, κ. Πρόεδρε, ὅτι πρόκειται περὶ φαινομένου γενικῆς, δηλ. περὶ γενικῆς καὶ μεγάλης καταβυθίσεως τοῦ κυματοθραύστου, ἀποδοτέας εἰς τὴν ἑλλειψιν στερεότητος τοῦ κατωτέρου ἐδάφους, ἢς ἀδύνατος ἡ πρόβλεψις, διότι πῶς νὰ μαντεύσῃ τις ἢ ἐκ τῶν προτέρων ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ὑπὸ παχύτατον στρώμα συγκείμενον ἐκ χαλικιώδους (graveleux) ἄμμου, ἐξόχως ἀσυμπίεστου καὶ στερεᾶς, ἤθελον εὐρεθῆ στρώματα μὴ ἀντέχοντα εἰς τὸ βάρος

τοῦ κυματοθραύστου; Τὰ πάντα, τὸναντίον ἐφάνοντο μαρτυροῦντα τὴν ὑπαρξιν στερεότητος ἐδάφους. Ἀποδείξις τῆς ἀληθείας ταύτης εἶνε, ὅτι ὁ ἀρχιμηχανικὸς κ. Πασκάλ, ἐν τῷ σχεδίῳ αὐτοῦ, ὑπελόγηε μόνον ἐνὸς μέτρου κατακάθισμα, ἴσον δηλ. τῷ μεγίστῳ ὕψει τοῦ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν βορβορίου, ὅτι ὁ κ. Σαλιστήρης, δευθυντῆς τῶν δημοσίων ἔργων, ἐν τῷ σχεδίῳ αὐτοῦ—ὅπερ εἶνε τὸ αὐτὸ ὡς τὸ τοῦ κ. Πασκάλ, ἐν ᾧ ἀντικαθίστανται ὑπὸ πετρωμάτων τὰ προϊόντα τῆς ἀνασκαφῆς, προσέειπε μόνον 50—60 ὑπεκατομέτρων κατακάθισμα, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ μέσον ὕψος τοῦ βορβορίου, ὅτι τέλος, καίτοι προκειμένου περὶ ἀποκοπῆς, αἱ διαπραγματεύσεις ἐγένανον διὰ τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς πρὸς καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν θέσεων τοῦ σχεδίου τοῦ κ. Σαλιστήρη, καταρτισθέντος ἐπὶ τῇ ὑπόθεσιν συμβολαίου ἐπὶ σειρᾶς τιμῶν κατὰ κυβικὴν μονάδα.

Ταῦτα πάντα δὲν ἀποδεικνύουσιν ὑπερακούτως, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Πασκάλ, τὴν τοῦ κ. Σαλιστήρη, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν τῶν συμβαλλομένων μερῶν πρόθεσιν, πάντες ἐπίστευον εἰς τὴν ἀπόλυτον στερεότητα τοῦ ἐδάφους;

Δύναται τις λογικῶς νὰ παραδεχθῇ, καλῇ τῇ πίστει καὶ συνειδήσει, ὅτι ἡ ἐργολαβία ἄνευ τούτων ἤθελε ἔχει τὴν μωρίαν ν' ἀποδεχθῇ τὸ 23ον ἄρθρον τῆς συμβάσεως;

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ ἔργα πρέπει νὰ ἐξακολουθῶσι ἐκτελούμενα ἐκ πααντὸς τρόπου κατ' ἀποκοπὴν, δαπάναις τῆς ἐργολαβίας; Δὲν πιστεύομεν, διότι ἀδύνατον ἡ πόλις τῶν Πατρῶν—χάριν τῆς ὁποίας κατασκευάζεται ὁ λιμὴν, καὶ ἣτις μόνη θὰ ἐπιμεληθῆται πάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ ἀγαθὰ—νὰ ἀξιοῖ ὅτι εἶνε δίκαιον καὶ σωστὸν νὰ μὴ πληρῶσῃ εἰμὴ τὰ δύο τρίτα ἢ τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας τοῦ λιμένος τούτου, ἢ δὲ ἐργολαβία νὰ χρηρηγήσῃ τὸ ὑπόλοιπον ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῆς χρημάτων, καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἤθελεν ἐπέλθῃ ἐντελής δι' αὐτὴν καταστρῆφῃ!

Τὸ δίκαιον, τὸ ὀρθόν, τὰ πάντα, συνηγοροῦντα ἀποδεικνύουσιν ἄρα ὅτι ἡ περίστασις, ἐφ' ἣς βασίζομεν τὰς ἀξιώσεις μας δὲν προβλέπεται ἐν τῇ συμβάσει καὶ ὅτι δὲν παραβιάζει οὔτε τὸ πνεῦμα ταύτης, οὔτε τὴν κοινὴν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν πρόθεσιν—μάλιστα τὸναντίον—ὅτι ἔχει ὑψίστην σπουδαιότητα καὶ ὅτι ἀναγκαῖως ὀφείλει νὰ ἐπιφέρῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ συμβολαίου.

Ἴδού ἡ ἀλήθεια, ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια, εἷα θὰ προκύψῃ ἐξ ἐμβριθέως καὶ ἐπισταμένης μελέτης τοῦ ζητήματος, ἂν ἡ μελέτη αὕτη

γείνη άταράχως, άμερολήπτως και άνευ προκαταλήψεως ή πάθους, διότι τὸ πάθος ψευδεις μόνον έρμηνείας ύπαγορεύει και δυσαρέστους παρενοήσεις, πλανώσας τήν κοινήν γνώμην άντί νά φέρωσιν αυτήν εις γνώσιν τοῦ αληθοῦς και τοῦ δικαίου.

Γνωρίζων και έκτιμών τὰ μέγιστα τήν πεφωτισμένην και άμερολήπτον ύμῶν κρίσιν, Κύριε Πρόεδρε, ως και τὰ δίκαια αισθήματα ὧν έμφροσύνται εις ύψιστον βαθμόν τὰ μέλη τοῦ ύμετέρου Συλλόγου, έχω πλήρη πεποίθησιν ότι, άμα ως εύαρεστηθήτε νά μελετησθε κατά βάθος τήν αίτησιν ήμῶν, πρώτοι ύμεῖς θάναγωνρίσετε τὸ βάσιμον αὐτῆς και παρηγοσία θά διακηρύξητε ότι ή Λιμενική Έπιτροπή Πατρῶν σπεύδουσα όφείλει νά εισακούσῃ αὐτήν.

Δέξασθε, Κύριε Πρόεδρε, τήν έκφρασιν τῶν έξαιρέτων πρὸς ύμᾶς αισθημάτων μου.

(Υπογ.) P. MAGNAC aine.

Τὰ έπόμενα λίαν ένθαρρυντικά περί τῶν έλληνικῶν οίνων μεταφράζομεν έκ τοῦ «Moniteur Vinicole» προερχόμενα ύπ' άνδρὸς εἰδήμωνος τοῦ άντικειμένου ύπερ πραγματεύεται, τοῦ κ. P. Ch. Joubert, όστις είχε μεταβῆ εις τήν έπ' εσχάτων διεθνή έκθεσιν οίνων έν Βαρδιγάλοις, ως ειδικός άνταποκριτής τῆς έφημερίδος ταύτης, ής τὸ κύριον επί τοιούτων άντικειμένων έστιν άναμφισβήτητον.

Η ΕΝ ΒΟΡΔΙΓΑΛΟΙΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Οἶνοι άλλοδαποί.

Έλλάς.

Η Έλλάς κείται μεταξὺ τῆς 39 και 36 μόρας γεωγραφικοῦ πλάτους, τὸ δὲ έδαφος αὐτῆς έστὶ κατ' έξοχὴν πρόσφορον εις τήν καλλιέργειαν τῆς άμπέλου· έν μέρει καλύπτεται ύπὸ τιτανωδῶν λόφων, έφ' ὧν ή άμπελοσ οὐδεμίαν σχεδόν άπαιτεῖ μέριμναν ίνα έπιδαψιλεύσῃ τοὺς θησαυρούς της.

Τὸ 1875, ή άμπελοσ εκάλυπτεν επιφάνειαν 86,108 εκταρίων, ήτοι 73,786 εκταρίων έν τῷ παλαιῷ βασιλείῳ και 13,322 εκτάρια έν τοῖς Ἰονίοις Νήσοις. Έκτοτε ὁ αριθμὸς οὗτος άναμφίβελως ηὔξηθη, καθ' ὅσον ή καλλιέργεια τῆς άμπέλου όσημέραι έν τῇ χώρᾳ εκείνη καταλαμβάνει μεγίστας εκτάσεις.

Τὸ 1875 ή όλική παραγωγή ύπολογιζομένη εις 249,600,000 κοιλόγραμμα σταφυλῶν, παρὶστα 126,067,500 λίτρας οίνου, ήτοι 3,539 κοιλογρ. σταφυλῶν κατ' εκτάριον, ή λίτρας 1,787 οίνου.

Αἱ τῶν ξηρῶν σταφυλῶν άμπελοσ και ἰδία αἱ τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος, καλύπτουσι μεγίστην έδαφικὴν εκτασιν, ύπολογιζομένην τὸ 1875 εις 36,631 εκτάρια, εξ' ὧν 29,138 εκτάρια έν τῷ παλαιῷ βασιλείῳ και 7,403 εις τὰς Ἰονίους νήσους. Η παραγωγή δὲ κατ' αὐτὸ τοῦτο τὸ έτος άνήλθεν εις 74,880,000 κοιλογρ. ήτοι περίπου 2,524 κοιλογρ. ξηρᾶς σταφίδος κατ' εκτάριον.

Κατὰ τὸ 1878 και έν τῇ Παγκοσμίῳ έκθέσει τῶν Παρισίων, ἰδιαιτέρως παρετηρήσαμεν, οἶνους κοινούς μέλανας τοῦ 1877, οἶνους έρυθρούς και λευκοὺς τοῦ 1872 και 1876, μοσχάτους, οἶνους τοῦ Φαλήρου, οἶνους εκ Μεγαρικῶν σταφυλῶν, Μαλβοαζί, οἶνους έρυθρούς και λευκοὺς τοῦ όρους Ύμητου οἶνους Κηφισσίας, οἶνους λευκοὺς τῆς Κερκύρας κ. τ. λ.

Τὸ 1882 έν Βορδιγάλοις, ηἰριθμήσαμεν εἴκοσι και τέσσαρας εκθέτας άντιπροσωπευομένους, ύπὸ οίνων τῆς Σαλαμίνος, τῶν Κηθίων, τῆς Χαλκίδος, τῆς Κεφαλληνίας, τῆς Σύρου, τῶν Πατρῶν, τῆς Τριφυλλίας, τῆς Σαντορίνης, τοῦ Ασαρίου, τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Βάλου, τῆς Ἰθάκης, τῆς Ἀττικῆς κ. τ. λ. κ. τ. λ.

Μεταξὺ τοῦ 1878 και 1882, επανειλημμένως άπεγεύθημεν πρὸς δοκιμὴν έλληνικοὺς οἶνους έρυ-

θρούς και λευκοὺς, έβεβαιώθημεν δὲ ότι έν γένει οἱ Έλληνικοὶ οἶνοι εἰσι λίαν καλῶς κατασκευασμένοι και έν αὐτοῖς διεκρίναμεν τήν έξεκκημένην χεῖρα δεξιῦ άμπελοργου, ως έν τοῖς οἰνοφόροις τόποις τῆς Γαλλίας. Οἱ ύποβληθέντες εις τήν εκτίμησιν ήμῶν Έλληνικοὶ οἶνοι δὲν έχουσι τήν γλυκύτητα και ένίοτε ζαχαρώδη εκκίνην γέυσιν τῶν Ἰταλικῶν οίνων, ύπερ μαρτυρεῖ ζήλωσιν συντελεσμένην πληρέστερον. Φρονούμεν, ότι τὸ άποτέλεσμα τοῦτο όφείλεται εις τήν πρωτοβουλίαν σπουδαίων οἰνοποιῶν εταιριῶν αίτινες πρὸ ολίγου συνεστήθησαν εκεί.

Έν Βορδιγάλοις δὲν έσχομεν τήν εύτυχίαν νά έντύχωμεν τὸν έν τῇ εκθέσει άντιπρόσωπον τῆς Έλληνικῆς Κυβερνήσεως και συνεπῶς δὲν έδυνήθημεν ν' άπογευθῶμεν εξ' οὐδενὸς τῶν εκτεθειμένων προϊόντων. Έπανελθόντες όμως εκ Βορδῶ χάρις εις τήν φιλοφροσύνην τοῦ κ. Π. Γενάδιου, επιθεωρητοῦ τῆς Γεωργίας έν Έλλάδι, έσχομεν τήν εύκαιρίαν νά δοκιμάσωμεν πολλὰ εἶδη έρυθρῶν οίνων οὓς εύρομεν συντελεσμένους ύπὸ έξαιρέτους όρους, εις τρόπον ὥστε νά δύνανται νά συναγωνισθῶσιν άποτελεσματικῶς πρὸς τοὺς Ἰταλικούς οἶνους. Ἡμεθα όθεν πεποισμένοι ότι ή Έλλάς θά δυνηθῆ νά παραδώσῃ εις τήν γενικὴν κατανάλωσιν οἶνους άρίστης ποιότητος. Οὕτως έδοκιμάσαμεν οἶνον έξαιρετικῆς τελειότητος, οἶνον τινά λευκὸν εκ τῆς περιφερείας Μαρθῶνος προερχόμενον εκ τῶν κτημάτων τοῦ κ. Π. Σκουζέ, όστις δύναται νά διακριθῆ έν ταῖς εκλεκτοτέραις τραπέζιας. Ο οἶνος οὗτος κέκτηται διαφάνειαν άξιοπαρητήρητον, εἶνε λευκὸς ως διασταλαγμένον ύδωρ και μόνον μετὰ συνάφειαν πρὸς τὸν άτμοσφαιρικὸν άέρα επί πολλὰς ήμέρας αρχίζει νά προσλαμβάνῃ χροιάν κιτρινωπήν. Έστὶ δὲ λίαν πνευματώδης — 14 πρὸς 15 περίπου βαθμῶν, — δροσερὸς εις τὸ στόμα, ξηρὸς, κέκτηται γευσιν τινά όπωρώδη λίαν εύαρεστον και ηἰδύτητα τινά ήτις τὸν καθιστᾷ οἶνον πρώτης τάξεως.

Σημ. Φορολ. Καὶ τοῦ εύρίσκειτο ὁ έν τῇ εκθέσει άντιπρόσωπος τῆς Έλληνικῆς Κυβερνήσεως, δν μάτην άνεζήτησεν ὁ κ. Joubert; Βεβαίως ὁ κύριος εκείνος έστάλην επίτηδες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ήμῶν ίνα διευκολύνῃ τήν εκτίμησιν τῶν Έλληνικῶν προϊόντων, επληρώθη τὰ έξοδα τῆς εις Γαλλίαν μεταβάσεώς του και γενναίαν έλαβεν επιχορήγησιν· έν μόνον φαίνεται δὲν επετελέσε, τὸ έργον δι' ὃ μετέβη εκεί και διὰ τοῦτο δὲν τὸν εύρίσκουσιν εις τήν θέσιν του οἱ θέλοντες εκ τῶν ξένων νά γνωρίσωσι και νά εκτιμήσωσι τὰ Έλληνικά εκθέματα επ' ὠφελείᾳ αὐτῶν. Τοῦτο λέγεται μὲν Έλληνικὴ ύπηρεσία, αλλά δὲν ένομιζαμεν ότι παρακολουθεῖ τοὺς Έλληνας ύπαλλήλους και πέραν τοῦ προτύπου Βασιλείου των. Εύτυχῶς και πάλιν ὁ αξιότιμος κ. Π. Γενάδιος, ὁ άκούραστος τῆς Γεωργίας ήμῶν επιθεωρητής εύρέθη έν καιρῷ νά επανορθώσῃ τήν άξιοκατάκριτον έλλειψιν, νά διαφωτίσῃ δὲ τὸν κ. Joubert και διευκολύνῃ τήν κρίσιν του, εις τήν πεφωτισμένην δὲ ταύτην ένέργειαν όφείλουσιν οἱ ήμετέροι οἶνοι τήν δικαίαν και εύμενῆ κρίσιν ήν άνωτέρω καταχωρήσαμεν.

Τὸ πόσιμον ύδωρ τῆς πόλεως.

Αξιότιμε κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου.»

Έν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς έφημερίδος ύμῶν καταχωρήθη διατριβή άφροῦσα τὸ ζωτικώτατον διὰ τήν ήμετέραν πόλιν ζήτημα τοῦ ύδατος· επί τοῦ αὐτοῦ άντικειμένου ύποβάλλω ύμῖν τὰ κατωτέρω, αίτινα εύαρεστηθήτε νά φιλοξενήσῃτε ὡς άν τῷ Φορολογουμένῳ, τῷ εκπροσωποῦντι και φερωνύμῳ πάντας ήμᾶς, οἵτινες πληρόντες τόσους φόρους, και τὸ τίμημα τοῦ ύδατος, δὲν άπολαμβάνομεν άντάξια τῶν επηγγελμένων και συμπεφωνημένων.

Τὸ σύστημα τῆς έν τῇ πόλει διοχτεύσεως τοῦ ύδατος έστηκεν επί ύπολογισμῶν ὡρισμένων,

οὔτως, ὥστε ή μεγάλη δεξαμενὴ νά ἴηαι διαρκῶς πεπληρωμένη, ή δὲ πόλις οὐ μόνον νά μη στερῆται ύδατος ὅμαλῶς έχόντων τῶν πραγμάτων, αλλά και όταν ήθελε συμβῆ εξ' άνωτέρας βίας, βλάβη τις εις τὸ έξωτερικὸν ύδραγωγείον, τὸ έν τῇ δεξαμενῇ ύδωρ νά επαρκεῖ μέχρι τῆς επανορθώσεως τῆς βλάβης· συνεπείᾳ τοῦ τοιούτου ύπολογισμοῦ προσδιορίσθησαν και κατασκευάσθησαν δέκα ὀκτῶ μόνον δημόσια κρήναι διηνεκοῦς ροῆς· αλλά και τὸ ύδωρ ἔδει νά χρησιμεύσῃ ως μέσον πρὸς περιποίησιν τοῦ κομματισμοῦ, άδιαφόρως τῶν επερχομένων γενικῶν κκῶν, τοῦτο δὲ συνέβη εκ μέρους ὄλων τῶν Δημοτικῶν άρχόντων οἵτινες ανέλαβον τήν άρχήν μετα τήν εποχὴν τῆς άποπερατώσεως τῆς διοχτεύσεως τῶν ύδάτων. Έκτὸς τῶν άρχικῶν πενητήκοντα κρηνῶν, εξ' ὧν δέκα ὀκτῶ διηνεκοῦς ροῆς, κατασκευάσθη πληθύς άλλων εις διάφορα μέρη τῆς άνω και κάτω πόλεως, άπασαι διηνεκοῦς ροῆς, αὐτὴ δὲ εἶναι ή πρώτη και μεγάλη άφορμὴ τῆς συνεχοῦς έντός τῆς ήμέρας διακοπῆς τῆς ροῆς τοῦ ύδατος, διότι ή άτυχῆς δεξαμενὴ δὲν εἶναι δυνατόν νά επαρκεσῇ ύπὸ τοσοῦτων έξαντλούμενῃ σωλῶν· δευτέρα άφορμὴ επίσης μεγάλη εις τὸ αὐτὸ κακὸν συνέτελουσα εἶναι, ότι οἱ λαβόντες έν ταῖς οικίαις αὐτῶν ύδωρ άφίνουσι διηνεκῶς ρεούσας τὰς κρήνας των, ως και τοὺς έν ταῖς άποπάτοις σωλῆνας, επί προσάσει νά έχωσι ζῶν και δροσερὸν ύδωρ, και διότι φειδωλεύονται νά κατασκευάσωσιν αναλόγως ύδραποθήκας, κατὰ παραγῶρισιν τοῦ ἰδίου αὐτῶν, και τῶν κοινῆ συμφέροντος, διότι, και άν τηρώσι κεκλεισμένας τὰς κρήνας, δὲν θά στεροῦνται δροσεροῦ ύδατος, ύπομένοντες εκάστοτε έν δευτερόλεπτον, ίνα εξέλθῃ τὸ ήρεμοῦν έντός τοῦ μολυβδίνου σωλῆνος, έχοντες δὲ ύδραποθήκην ἰδίως έν τῷ άποπάτῳ, θά δύναται νά τηρώσι καθαριότητα και ν' άποκρούσιν τήν δυσὴν όσμὴν άδιαλείπτως· συντρεχούσῳ λοιπὸν και τοσοῦτων ἰδιωτικῶν κρηνῶν μάλιστὰ τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων (εις ἃ επίσης, ως μη ὠφελεν έδόθη), πρὸς τὰς διηνεκοῦς ροῆς δημοσίας εις εκκένωσιν τῆς δεξαμενῆς, και εις έξάντλησιν τῶν έν τῇ πόλει έχομένου ύδατος, άδύνατον εἶναι, και άν διπλασιασθῆ ή ποσότης αὐτοῦ νά επαρκεσῇ πρὸς διηνεκὴ ροήν.

Προσετέθησαν εις ταῦτα, και τὰ ύπὸ τοῦ γραψαντος τήν εἰρημένην διατριβὴν γεγονότα πρὸς τυμωρίαν τῶν έν τῇ πόλει κατοίκων, διότι τούτων ὄντων περί τὰς τριάκοντα χιλιάδας χορηγείται αὐτοῖς ύδωρ 45 ὀκάδας, εις δὲ τοὺς πεντακασίους ή και ὀλιγωτέρους κατοίκους τῆς Έγλυκάδος χορηγήθησαν επτὰ ὀκάδες, εις τοὺς ὀλίγους Μοναχοὺς Γηροκομείου εξ' ὀκάδας, τέσσαρες άλλαι εις άπόκεντρον μέρος εξ' ὀ τῆς πόλεως, και δύο εις τινὰς κρήνας τῆς άνω πόλεως· ή δυσαναλογία αὐτὴ εἶναι τόσῳ καταφανῆς, ὥστε άρκεῖ μόνῃ ή μνηστὴ τῶν αριθμῶν· τὰ προνομιοῦχα ταῦτα μέρη έχουσι διηνεκῶς ύδωρ, ή δὲ πόλις ή τοσαῦτα εις δημοτικούς φόρους, και διὰ τὸ ύδωρ πληρώνουσα, στερεῖται τούτου.

Ταῦτα νομίζω εἶναι τὰ κυριώτερα αίτια τῆς έλλείψεως ύδατος, και φρονῶ, χωρὶς νά διεδικῶ τὸ άλλάνθαστον, ότι έξακολουθούντων τῶν αίτιῶν τούτων, ὅσηδήποτε ποσότης ύδατος και [άν προστεθῆ, θεραπεία δὲν δύναται νά έπέλθῃ.

Πρὸ πάντων λοιπὸν εἶναι άπολύτως άνάγκαιον νά περιορισθῶσιν αἱ διηνεκοῦς ροῆς κρήναι ύπὸ τῆς Δημοτικῆς άρχῆς· οἱ ἰδιοκτῆται οἱ έχοντες ύδωρ νά κατασκευάσωσι τὰς αναγκαίας μικρὰς ύδραποθήκας και νά τηρώσι κεκλεισμένας τὰς κρήνας των, όταν δὲν έχωσιν άνάγκην χρήσεως τοῦ ύδατος· τοῦτο πρέπει νά τὸ πράξωμεν άπαντες άνεξαιρέτως πρὸς τὸ ἴδιον ήμῶν συμφέρον· έν ενανίᾳ περιστασει πρέπει νά ύποχρεωθῶσιν οἱ μη θέλοντες, είτε προστιθεμένων τοιούτων ὄρων επί ποινικῆ ρήτρας εις τὰ περί τοῦ ύδατος συμβόλαια, είτε δι' άλλου νομίμου μύσου· τελευταίον τὸ χορηγούμενον ύδωρ έν άφθονίᾳ και διηνεκῇ ροῇ εις τὰ προσμειωθέντα μέρη, οὐ μόνον νά περιορισθῆ αναλόγως,

άλλα να περιορισθῆ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς διηνεκοῦς ῥοῆς κρηνῶν τῶν μερῶν τούτων.
29 Σεπτεμβρίου 1882 Πάτραι.

Ἐλάχιστος Πολλῆς.

Κύριε Συντάκτα τοῦ αφορολογουμένου.

Ἀνεγνων μετὰ προσοχῆς καὶ πολλοῦ τοῦ δια-
φορῶν τὰ περὶ ποσίμου ὕδατος ἐν τῷ τελευταίῳ
φύλλῳ τοῦ αφορολογουμένου καταχωρισθέντα.
ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐφημερίς ὑμῶν πάνυ φιλότιμος ἀνοι-
κτὰς ἔχει τὰς στήλας αὐτῆς εἰς τὴν συζήτησιν
περὶ δημοτικῶν ζητημάτων παρακαλῶ νὰ κατα-
χωρισθῶσιν ἐν αὐτῇ καὶ τὰδε ὅπως ἕκαστος ἡμῶν
κρήνην ποῦ ἔγκειται τὸ κακόν.
Δοκίμῳ ὅσα ἐκτίθησιν ὁ διατριβογράφος περὶ
τῆς ἐθνικῆς ποσότητος τοῦ ὕδατος τῆς δεξαμενῆς
εἶναι ἀληθέστατα· τῷ ὄντι καταμετρηθὲν τοῦτο
εὑρέθη 64 λιτρῶν ἥτοι 50 ὀκάδων. Ἀληθῆς ἐπ'
ἴσης εἶνε καὶ ἡ περιγραφομένη διανομὴ ὕδατος εἰς
τὸ Γηροκομεῖον, τὰς ἐξωτερικὰς κρήνας κλπ. με-
μόνη τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ κατασπαταλούμενον
ὕδωρ εἶνε ἀσυγκρίτῳ τῷ λόγῳ περισσώτερον τῶν
20 λιτρῶν (15 ὀκάδ.) καθ' ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὸ
ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον πολίτην ῥωμαίων· ἡ Παρι-
σιανὸν ὕδωρ ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πατέρα εἰς τὸ
ζήτημα τοῦτο, φρονουμένη, ἀπέτυχεν ἔλοσχερδὲς ὁ
ἄλλως φιλόπολις διατριβογράφος, καθ' ὅσον δὲν
πρόκειται ἐνταῦθα περὶ ἐπιστημονικῶν διατριβῶν
ἢ περὶ θεωρητικῶν ἀνερευνησέων, ἀλλὰ μόνον περὶ
λύσεως πρακτικῆς ἀπολουστάτου ζητήματος ὑπὸ
ἐποψίαν ἐλληνικῶν καὶ μάλιστα Πατραϊκῶν, τοῦ
ἐξῆς: ἔχον ὕδωρ 50 ὀκάδων ἀρκεῖ τοῦτο πρὸς
συντήρησιν τῆς πόλεως ἢ δὲν ἀρκεῖ; ἡμεῖς διατει-
νόμεθα ὅτι ἀρκεῖ πρῶτον μὲν διότι τὸ ὑφιστάμενον
ὕδωρ χωρὶς νὰ ἐπαυξηθῆ ἐν τῷ μεταξύ διὰ δι-
αχειτέυσεως νεωτέρων φλεβῶν ἤρκει καὶ ὑπερήρκει
εἰς προγενεστέρως ἐποχὰς μέχρι δηλ. πρὸ 4 ἐτῶν,
ἐπομένως καὶ τυφλῶ, δήλον ὅτι κατὰ ἄλλο μεσο-
λαβεί· δεύτερον δὲ, διότι ἀν λάθωμεν πρὸ ὀφθαλ-
μῶν ὡς μονάδα τοῦ ἀπαιτούμενου ὕδατος ὑπὸ τῶν
κατοίκων Ἀθηῶν, Σύρου, Χαλκίδος, Κερκύρας
καὶ ὁιασδήποτε ἑτέρας ἐλληνίδος πόλεως θὰ εὐρω-
μεν ὅτι πρὸς τὸν κάτοικον Πατρῶν χορηγεῖται
ποῦ μὲν διπλασία ποῦ δὲ καὶ τριπλασία ποσότης
ὕδατος, τοῦτο δὲ πιστοποιεῖται ὑπὸ πολλῶν εἰδη-
μόνων βεβαιούντων ὅτι τὸ ὑφιστάμενον ὕδωρ ἀρ-
κεῖ εἰς πόλιν ἔχουσαν διπλάσιον τῶν Πατρῶν
πληθυσμὸν τὸ πῶς δὲ συμβαίνει εἰς ἄλλα μέρη οἱ
κάτοικοι νὰ ἔχουσιν ἕκαστος 500 ἢ 1000 ὀκάδ.
ὕδατος τοῦτο ἀποδοτέον κυριώτατα πάντων εἰς τὸ
ὅτι διὰ τῶν μεγαλειτέρων πόλεων, ἀς ἀναφέρει ὁ
διατριβογράφος, διέρχονται ποταμοὶ, ἥτοι Παρισί-
ων, Ῥώμης, Λονδίνου, Βερολίνου, Δρέσδης, Βιέννης,
Βουδαπέστης, Πετροπόλεως Βαρσοβίας, καὶ ἑκα-
τοντάδων ἄλλων πόλεων, ἐὰν δὲ ἤθελε νὰ συγ-
κρίνη τὰς Πάτρας πρὸς Εὐρ. τινὰ πόλιν ἔπρεπε νὰ
λάβῃ ὑπ' ὄψιν πρῶτον μὲν τὸν αὐτὸν πληθυσμὸν
καὶ εἶτα τὴν αὐτὴν βιομηχανικὴν κατάστασιν·
καθ' ὅσον γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ὅπου ἡ βιομηχα-
νία κινεῖται, ἐκεῖ ἀπαιτεῖται μεγίστη ποσότης
ὕδατος, γινώσκοντες δ' ἐπίσης εἶνε ὅτι πρὸς προαγω-
γὴν αὐτῆς ἀπολύτως ἔχουσαι κυβερνήσεις καὶ Δημοί
τῆς Εὐρώπης μέγιστα ἀναλίσκουσι ποσὰ, θὰ ἦτα
δὲ ἐσχάτως παράδοξον νὰ παραπονεθῆ τις ἐκεῖ
ὅτι ἡ βιομηχανία πίνει πολλὸ ὕδωρ ἀφ' οὗ καὶ τὰ
παιδιά ἐκεῖ γινώσκουσι ὅτι ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἐρ-
γοστασίῳ τρέφονται 1000 οἰκογένειαι. . . . Καθ'
ὅσον τώρα ἀφορᾷ τὴν ἐπιτόπιον βιομηχανίαν μας
γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ἕκαστον ἐργοστάσιον ἔχει
δεξαμενὴν ἐκτισμένην καὶ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν αναγ-
κῶν αὐτοῦ, λαμβάνειδ' ὅσον ὕδωρ χρειάζεται, διότι
ἄλλως θὰ ἦτο ἀκατανόητον τὸ νὰ λαμβάνωσι πε-
ρισσότερον ὕδωρ ἀφ' οὗ οὔτε σταφίδας ἔχουσι νὰ
ποτίσωσιν, οὔτε κήπους, λειπόυσι δ' ἐξ αὐτῶν τέ-
λεον καὶ τὰ πλυσταρεία καὶ τὰ σφουγγαρίσματα·
ἄλλως τε δὲ σήμερον καὶ τὰ Ἐργοστάσια ὑπο-
φέρουσιν ὄχι ὀλιγώτερον τῶν οἰκίῳν αὐτῶν οὔτος ὁ
διατριβογράφος βεβαίως ὅτι ἡ δεξαμενὴ γεμίζει

δὲ τῆς ἡμέρας· τώρα λοιπόν, ἀφοῦ ὕδωρ ἐρχεται
μόνον τρεῖς τῆς ἡμέρας καὶ διαρκεῖ πότε ἡμίσειαν
καὶ πότε μίαν ὥραν ἐκάστην φοράν πόσον ὕδωρ
λαμβάνουσι τὰ ἐργοστάσια καὶ αἱ οἰκίαι αὐταὶ
ὅπως ὅλον τὸ ὕδωρ ἀφανίζονται ἐν τρισὶν ὥραις;
μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον διαδεβαίουμεν, ἀς τὸ
ὁμολογήσῃ δὲ καὶ πᾶς καλῆς πίστεως πολίτης ὅτι
μόλις τὸ 1[5 ἢ τὸ 1[8 λαμβάνουσι τοῦ ὅπου
πληθύνουσι καὶ ἔπρεπε νὰ λαμβάνουσι εἰς 24 ὥ-
ρας. Ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐρωτήσωσι, ποῦ λοιπόν γίνεται
ἡ τόση φθορὰ τοῦ ὕδατος; καὶ ἀποκρινόμεθα.
Ἐπισκεφθῆτε ἀπάσας τὰς Δημοτικὰς κρήνας ἀρχό-
μενοι ἀπὸ τῆς πρῆς τῆς Δημορχίας αὐτῆς; καὶ θὰ
ἴδητε αὐτὰς διαρκῶς ἀνοικτάς· εἰσέλθετε εἶτα εἰς
τὰς Δημοτ. ἀγορὰς καὶ θὰ παρατηρήσητε ἐκπλη-
κτοὶ ὅτι εἰς ἐκάστην ῥεεῖ ἀσκόπως ὕδωρ τοῦλά-
χιστον 50 δραμιῶν! αἱ κρήναι δὲ τῆς ἀνω πόλεως,
αἱ ἀρούμεναι τὸ ὕδωρ, οὐχὶ ὅπως αἱ ἄλλαι, ἀλλ'
ἐκ τοῦ κεντρικοῦ σωλῆνος (ἀκούστε;) παρέχουσιν
ὀκάδας τινὰς ὕδατος ἀπολλυμένου ἡμέρας καὶ
νυκτὸς, διότι ἀπ' αὐτῶν δὲν κόπτεται τὸ ὕδωρ
Μᾶς λέγουσι ὀφελῶς ὅτι εἰς τὸ Γηροκομεῖον δαπα-
νῶνται 5 ὀκάδες ὕδατος· διὰ τί νὰ μὴ δαπανῶν-
ται καὶ 10; ἐν τούτοις εἰς πλείστας κωμοπόλεις
τῆς Ἑλλάδος ἀρκοῦσι 5 ὀκάδ. . . . Κατόπι
τούτων δὲν εἶνε διόλου παράξενον ὅτι καὶ οἱ ἐν
τῇ πλατείᾳ Λέοντες ὡσεὶ χλευάζοντες ἡμᾶς
σπαταλῶσι κεκνήοντες χρησιμώτατον ὕδωρ διψα-
λέους Πολίτας. . . . Ἀκολουθῶς ἀναφέρονται τὰ
ὑδρόμετρα ὡς μέτρον περιστολῆς καταχρήσεως·
ἀλλὰ καὶ ταῦτα θεωροῦμεν περιττὰ καὶ ὅσον ἡ
φοβερωτέρα κατάχρησις γίνεται εἰς αὐτὰ ταῦτα
τὰ Δημοτ. καταστήματα καὶ τὰς Δημοτ. βίβλους,
ἐνθα ἡ τοποθέτησις ὑδρόμετρον θὰ ἦτο ἀσκοπος.
Προσθετόν πρὸς τούτοις ὅτι μέγιστον μέρος τοῦ
ὕδατος τῆς πόλεως ἀφανίζεται εἰς τὴν γνωστὴν
καταβόθραν, ὅπου θ' ἀποροφᾶται δηνεκῶς, ἐφ'
ὅσον ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἀνοίξωμεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἡμῶν καὶ κατιδῶμεν τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ὅτι
ἕκαστον ἔθνος καὶ πόλις εἶνε ἀξία τῆς καταστά-
σεως εἰς ἣν διατελοῦσιν. Ἰδοὺ ὅτι μεθ' ὅλον τὸν
ἐσχάτως γενόμενον περιορισμὸν τοῦ ὕδατος ἀπὸ
ἀπασῶν τῶν οἰκίῳν τῆς πόλεως, τοῦτο εἶνε εἴπερ
πότε ἐλειπές· ὥστε ἀνάγκη πᾶσα ριζικωτέρων ἀπο-
φάσεων. Εἶνε ἀδέξιος ὁ χειρουργὸς ἐκεῖνος ὅστις
δὲν ἔνοεσε τὴν φύσιν τῆς πληγῆς, ὅπως εὐθὺ βάλη
τὸν κοπιτήρα καὶ καθάρσῃ αὐτήν, ἀπαράλλακτα
ὅπως ἀδέξιος εἶναι καὶ ὁ κηπουρὸς ἐκεῖνος ὅστις
μεταχειρίζεται κλαδεντήριον ὅπως ἐκκόψῃ ἀσή-
μαντα κλωνάρια, ἐν ᾧ χρειάζεται κοπτερός πρίων
πρὸς ἐκκοπὴν ξηρῶν κορμῶν ἢ ἀκάρπων κλάδων
ἀποροφῶντων ὑγρὰ καὶ χυμοὺς, οἵτινες μέγιστον
θὰ συνέβαλλον πρὸς ζωογόνησιν τῶν καρποφόρων
τοῦ δένδρου μερῶν.
Τούτα εἶχομεν νὰ εἴπωμεν εἰς ἀπάντησιν τῶν
θεωριῶν τοῦ διατριβογράφου ἀντιτάξαντες τὴν
ἀδίσωπτον πραγματικότητα· ἀμφιβάλλει ἀκό-
μη, ἀς λάβῃ τὴν καλοσύνην ὁ φίλος Συντάκτης
τοῦ αφορολογουμένου νὰ μοὶ παραπέμψῃ αὐτὸν
ὅπως ἀπὸ κοινοῦ μεταβῶμεν εἰς γειτονικὴν
ἀγορὰν καὶ ἰδίως ὀφθαλμοῖς ἴδωμεν ματαίως
ἔχονόμενον ποταμὸν ὕδατος καὶ πιστεύσωμεν.
ΠΙΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡρξάτο ἤδη ἡ χωροστάθμισις τοῦ ἐδάφους
ἀπὸ Αἰγίου μέχρι Πατρῶν διὰ τὴν κατασκευὴν
τῆς ἀπὸ Πατρῶν μέχρι Πειραιῶς σιδηροδρομικῆς
γραμμῆς.
— Πρὸ τίνος ἐνταῦθα ἀνεπύχθη ἐν ταῖς μειο-
δοτικαῖς δημοπρασίαις, διὰ τὴν κατασκευὴν δη-
μοσίων ἔργων καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ τῆς ἐδο-
ποιίας, σύστημα συναγωνισμοῦ ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις
ἐπιζήμιον καὶ διὰ τὰ ἔργα καὶ τοὺς ἐντίμους καὶ
ἀξιολόγους ἐργολάβους. Εἰς πᾶσαν δημοπρασίαν
τοιούτων ἔργων ἢ προσέρχονται συναγωνισταὶ
ἄνθρωποι μὴ κατ' ἐπάγγελμα ἐργολάβοι, οὐδὲ
σπουδαίαν πρόθεσιν ἔχοντες νὰ ἀναλάβωσι τὴν

ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶς ἔργου, ἀλλ' ἀπλῶς ἵνα ἐκ-
βιάσωσι τοὺς ἀληθεῖς ἐργολάβους ὅπως δώσωσιν
αὐτοῖς ὁμοίῳ εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ἀποχωρή-
σεώς των, ὡς οἱ ἐν Εὐρώπῃ καλούμενοι Cheva-
liers d'industrie ἢ ἄλλοι ἐργολάβοι μὲν κατ'
ἐπάγγελμα, ἀμοιβροὶ δὲ κεφαλαίων ἢ πίστεως καὶ
ἀνίκανοι νὰ προμελετήσωσι καὶ προσεκτιμήσωσι
τὰ εἰς δημοπρασίαν ἔργα, προσέρχονται εἰς τοὺς
συναγωνισμοὺς πάντι ἀπαράσκευοι καὶ μόνον ὁ-
δηγὸν ἔχουσιν εἰς τὰς προφορὰς των τὰς προσ-
φορὰς τῶν ἀληθῶν ἐργολάβων. Ὑπὸ τοιοῦτον σύ-
στημα βεβαίως οὔτε τὰ ἔργα δύνανται νὰ συντε-
λεσθῶσι κατὰ τοὺς προδιαγεγραμμένους ὅρους,
οὔτε σπουδαῖος τις ἐργολάβος ἀποφασίζει ποτὲ νὰ
ὑποβληθῆ εἰς κόπους καὶ δαπάνας ἵνα ἐξερευνηθῆ
τὰ ὑπὸ τὴν δημοπρασίαν ἔργα, νὰ μελετήσῃ αὐτὰ
ἐπισταμένως καὶ νὰ προὔπολογήσῃ τὴν δαπά-
νην των ἐπακριβῶς, ἀφοῦ γνωρίζει ἐκ τῶν προ-
τέρων ὅτι ἄλλοι θὰ ἐπωφεληθῶσι τῶν κόπων
καὶ τῶν δαπανῶν του μὲ μικρὰν ἐκπτώσιν τοῦ
ποσοῦ τῆς προσφορᾶς του. Τὸ ἀποπον τοῦτο πα-
ρομαρτοῦν εἰς ἀντικείμενον μεγίστης σηματικότη-
τος διὰ τὸν τόπον, πρὸς ὃ συνδέεται τὸ μέγα
ζήτημα τῆς ὁδοποιίας, δὲν ἐδύνατο νὰ διαφύγῃ
τὴν νομιμότητα τοῦ ἀξιοτίμου ἡμῶν Νομάρχου κ.
Ζορμπᾶ, ὅστις ὡς μανθάνομεν δι' ἐκθέσεώς του
ἐγνωρίσε τῷ Ὑπουργεῖῳ τὰς συνεπείρας τῆς τοιαύ-
της διεξαγωγῆς τῶν μειοδοτικῶν δημοπρασιῶν
καὶ ἐπέτευχε τὴν παραδόχην ἄλλου συστήματος
συναγωνισμοῦ ἐξασφαλίζοντος τὰ δημόσια ἔργα
ἐκ τῶν ἀτοπιῶν τοῦ ὑπάρχοντος. Κατὰ νεωτάτην
διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς
τὸ ἐξῆς οἱ συναγωνισμοὶ τῶν ἐργολάβων δημοσίων
ἔργων θέλουσιν γίνεσθαι δι' ἐνοφραγίστων Δελτίων
καὶ μετὰ προηγουμένην κατάθεσιν τῆς πρὸς ἐγ-
γύσιν προκαταβολῆς, ὡς τοῦτο εἰθισται παντα-
χοῦ, πρὸ πολλοῦ δὲ ἐγένετο παραδεκτὸν καὶ παρ'
ἡμῶν εἰς τὰς ἐργασίας ἄλλων ἠθικῶν προσώπων.
Συγχαίρομεν τῷ κ. Νομάρχῳ ἡμῶν ἐπὶ τῇ εἰση-
γήσει τόσο καλοῦ μέτρου καὶ χαίρομεν ὅτι ἐπέρ-
χεται τοῦτο ἐν εὐθέτῳ ὥρᾳ, ἅτε μετ' ὀλίγον ἐπι-
χειρηθῶσονται ἐνταῦθα σπουδαῖα ὀδρικά ἔργα, ὡς
τὸ τελευταῖον τμήμα τῆς ἐντεῦθεν εἰς Καλά-
βρυτα ἀγούσης ἐθνικῆς ὁδοῦ, τῆς εἰς Αἴγιον, Πύρ-
γον κ. τ. λ. Ἀναγράψαντες ἐν προηγουμένῳ φύλ-
λῳ μεμονωμένας πράξεις καὶ ἐνεργείας τοῦ Νο-
μάρχου κ. Ζορμπᾶ τεκμηριώσεως μέριμναν καὶ
ζῆλον πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόν-
των ἀπέσχομεν νὰ δώσωμεν ἐν γενεῖ πληρεστέραν
εἰκόνα αὐτοῦ. Ἡ ἀλήθεια ἤδη ἐπιβάλλει ἡμῖν τὸ
καθηκόν νὰ διατρανώσωμεν ὅτι ὁ κ. Νομάρχης
συναισθανόμενος ὅλην τὴν ἔκτασιν τῶν ἑαυτοῦ
καθηκόντων, ἤψατο μετὰ πεφωτισμένης σκέψεως
καὶ ἐνεργείας, μετὰ ἐντίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς συμ-
περιφορᾶς ὅλων τῶν οὐσιωδῶν ἀντικειμένων τῆς
διοικήσεως, μηδὲν τούτων καταλιπὼν ἀνεξέταστον,
καὶ ἐργάζεται ἐπὶ τούτων μετὰ προαιρέσεως
ἀγαθῆς, μετὰ ζήλου ἀκαμάτου καὶ ἀπροσωπολη-
ψίας ἀναμφισβητήτου. Εὐπροσέγγος δὲ καὶ περι-
ποιητικὸς τοῖς πᾶσιν ἀκροᾶται μεθ' ὑπομονῆς καὶ
ἐνδιαφέροντος ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν ὑπο-
βαλλομένων εἰς αὐτὸν παραπόνων, καὶ σπεύδει
ἐνεργῶς ὅτι δυνατὸν πρὸς τὴν δικαίαν θεραπείαν
αὐτῶν. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ διοίκησις
τοῦ νομοῦ ἡμῶν διατελεῖ καὶ αὖτις διαπεπιστευ-
μένη εἰς καλὰς χεῖρας καὶ ὅτι θὰ διατηρήσῃ ἀ-
μείωτον τὴν πρὸς αὐτὴν ὑπόληψιν τοῦ κοινοῦ,
ὅπερ πάντες εὐχόμεθα.

— Πηρεκλήθημεν ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἐν-
ταῦθα Νομοῦ τῆς «Παντανάσσης» θερμὰ νὰ ἐκ-
φράσωμεν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν εὐχαριστήρια εἰς
πρεῖς διακεκριμένους καὶ ἐντίμους καλλιτέχνους
διὰ τῶν ἔργων τῶν ὀποίων ἐπ' ἐσχάτων ἐκοσμήθη
ἡ ἐκκλησία αὐτή, ἐν οἷς ἐδείξαν οὐ μόνον τέχνην
ἄμεμπτον, ἀλλὰ καὶ εὐσυνειδησίαν ἀξίειπαινον·
πρῶτον εἰς τὸν κ. Βερνάρδον Σκαλικῶτον μαρ-
μαρογλύπτῳ ὅστις πλὴν τοῦ λαμπροῦ τέμπλου
τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ ἀμβωνος, ἐπ' ἐσχάτων ἔστησε
καλλιτεχνικώτατον ὑπερσοτικὸν θρόνον ἐκ γλυπτοῦ
μαρμαροῦ, ἀρχαίου ῥυθμοῦ καὶ ἐξιδιασμένης τέ-

χνος, οστις επισπάται τούς επάνους των ειδημόνων δευτερον εις τον εν Αθηναις Αγιογράφον κ. Ζ. Χατζηγιαννόπουλον, οστις έγραψε δι' ωραιας τέχνης τας μεγάλας εικόναι του τέμπλου και άλλας μικροτέρας της Πύλης και του άμβωνος και τέλος εις τον κ. Π. Μενάρδον επίσης εν Αθήναις εργαζόμενον παρά τω όφρανοτροφείω Χατζηκώστα ξυλογράφον, οστις παρεσκεύασε την ωραιάν λεγομένην Πύλην μετά μοναδικής λεπτότητος, άμείπτων αναλογιών και ευσεινήδητου εργασίας. Έκ της έντολής ταύτης λαβόντες άφορομήν μετέβημεν πρὸς εξέτασιν των εν λόγω έργων και δυνάμεθα εξ ιδίας αντίληψως να μαρτυρήσωμεν ότι όντως οι κάλλιστοι ούτοι τεχνίται πολλήν επέδειξαν τέχνην εν αυτοίς και δικαιοί εισίν οι έπαινοι των κ. κ. Επιτρόπων. Ίδια ιδιαιτέρας μνείας κρίνομεν τον δεσποτικόν θρόνον του κ. Βαρνάρδου Σκαλκώτου έν και συνιστώμεν να ίδωσι πάντες ως καλλιτέχνημα άξιον πάσης συστάσεως. Έπι τη ευκαιρία ταύτη τέλος δέν δυνάμεθα να μη έκφράσωμεν την λύπην ήμῶν επί τη είδήσει ότι ένιοι των κ. κ. Επιτρόπων του ναού τούτου παραιτούνται, διότι τη άληθεία, εις τον άκούραστον αυτόν ζήλον και την καλαισθησίαν όφείλει ή έκκλησία αυτή την λαμπρότητα της.

— Την έσπεραν της παρελθούσης Τρίτης συνελθόντα τὰ μέλη του ένταύθα ίδρυθέντος άρτου ασυλλόγου των Παλιτών προέβησαν εις την δι' έκλογής άνάδειξιν των άρχων του σωματείου, ίνα τούτο καταρισθῆ εν πληρότητι και από της πρώτης προσεχούσας Νοεμβρίου, άφ' ης άρχεται το συλλογικόν έτος, επιληφθῆ τακτικῶς των εργασιών του. Καί πρόεδρος μὲν άνεδείχθη ο κ. Γεώργιος Διαμαντόπουλος, Ιατρός, αντιπρόεδροι δέ οι κ. κ. Δημήτρ. Δάρας, έμπορος, και Άνδρ. Σωτηρόπουλος, δικηγόρος, Σύμβουλοι δέ οι κ. κ. Αναστάσ. Μπουκαούρης, κτηματίας, και Νικ. Θεοφίλου, Ιατρός, Ταμίας εξέλέχθη ο κ. Νικ. Βενετσανόπουλος, φαρμακοποιός, Γενικός Γραμματεὺς ο κ. Κωνσταντ. Φιλόπουλος, και Βιβλικός ο κ. Διον. Άντωνόπουλος, δικηγόρος.

— Ο άρτι άποβιώσας ένταύθα σεβαστός γέρον Ιωάννης Ζαΐμης και διά της τελευταίας αυτού θελήσεως εδικαίωσε την ύπόληψιν και τον σεβασμόν έν έτροπον πρὸς αυτόν εν ζωῆ οι συμπολίται του. Εξ ένδεκα χιλιάδων δραχμών άς είχε παρακαταθέσει παρά τω παλαιῳ αὐτοῦ φίλῳ κ. Πασανία Χοιδῶ, περί τας όκτώ χιλιάδας ώρισεν ίνα διανεμηθῶσι παρά του κληρονόμου του εις τὰ διάφορα φιλανθρωπικά καταστήματα της πόλεως ήμῶν και εις τινας διατελέσαντας μέχρις έσχάτων εις την ύπηρεσίαν του. Καί ναί μὲν δέν παρήγγειλε ταύτα εν τύπῳ διαθήκης, αλλά δι' επιστολής πρὸ καιροῦ καταθειμένης παρά τῳ ιδίῳ κ. Π. Χοιδῶ, με την ρητήν έντολήν ν' αναγνωσθῆ αυτή μετά τον θάνατόν του, άλλ' οὐδεμία δύναται να ύπάρξῃ άμφιβολία ότι ο κληρονόμος του δέν θά σεβασθῆ τοιαύτην ίεράν τελευταίαν θέλησιν.

— Πρὸ καιροῦ άνηγγέθη ότι το ύπουργείον της Παιδείας διέταξε την ένταύθα ίδρυσιν γυμναστηρίου και ότι κ. Δήμαρχος ήμῶν προσεφέρθη να περιτοιγήσῃ τὸ πρὸς τούτο ύποδειχθέν οικόπεδον και να προμηθευθῆ τὰ αναγκαία μηχανήματα διά δημοτικῆς δαπάνης, εάν ή Κυβερνησις παρεχώρη τὸ οικόπεδον. Άλλ' οὐδέν έγινετο μέχρι τούδε, ειμή μόνος ο διορισμός του γυμναστοῦ οστις παραμένει ένταύθα άργός και μισθοδοτούμενος. Μικρόν έτι και θά πιστεύσωμεν ότι τὸ Γυμναστήριον έγινετο μόνον διά τὸν Γυμναστήν.

— Ο ένταύθα έλλών αντιπρόσωπος της κοινότητος Στρωμνίτισης της Μακεδονίας κ. Δημ. Παπακωνσταντίνου, άποταθείς εις διάφορους συμπολίτας ήμῶν, συνέλεξεν ύπέρ της δεινοπαθούσης κοινότητος εκείνης δραχ. 722 40)00 εκ των έπομένων κυρίων.

Άνώνομος δραχ. 11,20' Άδελφ. Άνδρόπουλοι δρα. 28' Α. Σταμπάδος δρα. 28' Άνώνομος δρα. 28' Ν. Βενετσανόπουλος δρα. 4,80' Κων. Στρούμπος δρα. 112' ©. Άγαπητός δρα. 5,60' Ν. Χαϊδῶ-

πουλος δρα. 5,60' Άνώνομος 28' Άδελ. Κολλήρου δρα. 11,20' Αδ. Αιάλιου δρα. 56' Σ. Σπυροπούλος δρα. 11,20' Κ. Πράτσικας δρα. 11,20' Α. Τζίνης δρα. 5,60' Μαλιτζός 11,20' Γ. Κοζάκος δρα. 5,60' Π. Άβδελοπούλος δρα. 11,20' Φέλο και Σ. δο. 56' Βήρυφ και Σ. δρα. 56' Χ. Ακρατόπουλος δρα. 11,20' Δ. Παππᾶς δρα. 12' Δ. Κόκκινος δρα. 5,60' Μ. Χαριτίης δρα. 5,60' Άδελφ. Τριάντη δρα. 56' Δ. Πατρινός δραχ. 5,60' Α. Κοντογούρης δρα. 56' Σκοπούλος δρα. 11,20' Α. Θεοφίλου δρα. 5,60' Α. Θωμόπουλος δρα. 6' Κουστάκας δρα. 5,60' Α. Τζέντζης δρα. 5,60' Α. Κοντανδριόπουλος 5,60' Α. Καράμπελας δρα. 5,60' Α. Παπαγιάννης δρα. 11,20' Μ. Γερούτης δρα. 28' Έν συνόλῳ δραχ. 722 40)00.

— Την νύκτα του παρελθόντος Σεβδάτου ε τελεύτησεν ένταύθα εν προβεβηκυία ηλικία ή σεβαστή δέσποινα Άναστασία Παραγ. Μακρυγιάννη τὸ γένος Μητσοπούλου και την έπομένην έκηδέυθη άξιοπρεπῶς, άπειρου έκλεκτοῦ πλήθους παρακολουθούντος την κηδείαν της. Περὶ τὸ φέρετρον αὐτῆς πολλά κατεβίβησαν δάκρυα ύπό φιλοστόργων τέκνων, άγαπητῶν άδελφῶν και πολλῶν συγγενῶν έν ήτι ή σεβαστή δέσποινα τὸ κέντρον της αγάπης και του σεβασμοῦ. Οὐδέν ήτον και ή κοινωνία όλόκληρος θαθείαν αισθάνεται θλίψιν επί τη άπολεία των γυναικῶν τούτων της παρωχημένης γενεᾶς, εξ ὧν παρείχοντο διπνεκῶς παραδείγματα άνεκτίμητα άμέπτου συζυγικοῦ βίου, εύγενείας τόπων, καλοκαγαθίας και όλων εκείνων των οικογενειακῶν ἀρετῶν αἰτινες άπετέλουν την εύτυχίαν των περασμένων καιρῶν. Έκ των γυναικῶν τούτων ήτο και ή μακαρίτις Άναστασία Μακρυγιάννη αγαθή και εύγενής άνευ έπιτηδεύσεως, άξιοπρεπῆς άνευ υπερηφανείας, άσπρηά τὸ ήθος άνευ σκαιότητος, άφωσιωμένη εις την οικιακήν έστίαν, εξ ήθους, εύσεβῆς εκ πεποιθήσεως εδραίων, εύμαθῆς των χρησίμων και όφελιμων γνώσεων, τύπος τέλος οικοδεσποίνης εξ εκείνων αἰτινες άπετέλεσαν την ευδαιμονίαν των πατέρων μας, έρριψαν τὰ θεμέλια έντίμων οίκων, έγέγοντο τὸ άντικείμενον του σεβασμοῦ και της αγάπης των συγγενῶν των και τὸ άγαστόν παράδειγμα των επιγόνων των. Έπί τη άπολεία των γυναικῶν τούτων εύλόγως ή κοινωνία άλγει και συγκινείται, διότι βλέπει ότι όλίγη ύπολείπονται εισέτι εν μέσω αὐτῆς, ίνα προπορευόνται και φωτίζουσιν εν τῳ βίῳ, και ότι μικρόν έτι και μένονμεν έρημοι των σεβασμῶν εκείνων μορφῶν αἰτινες διατηροῦσι μέχρι γήρατος την άγνείαν της νεότητος, και έν μόνη ή όψις διμιλεί περι Άθανασίας. Οι σχόντες την εύτυχίαν να γνωρίσωσιν εκ του σύγγγυς ως τοιαύτην την σεβαστήν δέσποιναν Μακρυγιάννη, θαθείως ήσθάνθησαν την άπώλειάν της, ειλικρινῶς συνεμμερίσθησαν τὸ άλγος των οικείων αὐτῆς και εν συγκινήσει πύχθησαν πρὸς τον Ύψιστον ύπέρ άναπαύσεως της ψυχῆς της.

Άστυνομικόν Δελτίον.

Κατά την 29—30 76ρίου ο άστυνομικός κλητήρ Γεώρ. Σουονιδός εύρε την θύραν άνοικτήν του έμπορικου καταστήματος του Γεωργίου Θεοδωροπούλου τον όποιον αύθωρεϊ είδοποίησε και έκλεισε αὐτήν και εδήλωσεν ότι οὐδέν τὸ ελείψεν.—Επ' αὐτῶς περί την 2 μετά τὸ μεσονύκτιον ώραν οι άστυνομικοί κλητήρες Χαρ. Παρασκευόπουλος και Γεώρ. Φιλιππόπουλος εύρον άνοικτήν την θύραν του καταστήματος του Φωτίου Μαχαίρα έμπορογράφου τον όποιον ώσαύτως αύθωρεϊ είδοποίησαν και έκλεισεν αὐτήν και εδήλωσεν ότι οὐδέν του ελείψεν.—1. Οκτωβρίου. Κατεσχέθησαν είκοσι άρτοι πρώτης ποιότητος έλλειπεϊς κατά 10—15 δράμια του προσδιορισμένου θάρους της όκᾶς του άρτοποιοῦ Χρ. Γεωρ. Ντάκκα και ύποτιμηθέντες έπωλήθησαν δημοσίᾳ: επίσης του Παναγ. Γεωργίου κατά 12(12 έως 25 δευτέρας ποιότητος άρτοι 61' επίσης του οίνοπώλου Άνδρ. Σταυροπούλου έν μέτρον όκᾶς: έλλειπεϊς κατά 40 δράμια.

Του Γεωργ. Παναγοπούλου 2 μολύβδινα σταθμᾶ και μία πελάντζα. Επίσης του οίνοπώλου Γεωργ. Άύγερινου και Άνδρ. Κρητικοῦ 2 όκᾶδας έλλειπεϊς κατά 25 δράμια έκάστη. Επίσης του Σπύρου Παπα μία όκᾶ κατά 25 δράμια. Επίσης του Πέτρου Σταυροπούλου και Μάρκου Καπετανάκη μία όκᾶ κατά δράμια 35, και μία ήμίσεια κατά δράμια 25. Επίσης του Πλία Σπηλιωτοπούλου και Ιωάννου Χρηστοπούλου μ(α όκᾶ κατά 55 δράμια ήμίσεια κατά 25, και εν τέταρτον της όκᾶς κατά 15. Επίσης του Παύλου και Παναγ. Πετροπούλων μία όκᾶ κατά 25, και ήμίσεια κατά 10. Επίσης του Άθαν. Νικολοπούλου μία όκᾶ κατά 25 δράμια και ήμίσεια κατά 10 δράμια: και του Γ. Σπυροπούλου μία όκᾶ κατά 40.—Περί την 2 μετά τὸ μεσονύκτιον ώραν οι κλητήρες Χαρίλαος Παρασκευόπουλος και Γ. Φιλιππόπουλος εύρον την θύραν της άποθήκης των άδελφῶν Τσακρσιάνου άνοικτήν πάραυτα είδοποίηθησαν οι κύριοι και έκλεισαν αὐτήν και εδήλωσαν ότι οὐδέν τὸς ελλείπει.—2—3 Οκτωβρίου, περί την ήμίσειαν ώραν μετά τὸ μεσονύκτιον οι αὐτοι κλητήρες εύρον την θύραν του καταστήματος του Ν Χαϊδοπούλου άνοικτήν, άμέσως είδοποίησαν τον κύριον και έκλεισεν αὐτήν και εδήλωσεν ότι οὐδέν τῳ λείπει.

—3. Οκτωβρίου, περί την 5 μ. μ. ώραν ο δεκαετής νεός Γεώργιος Μποπέκας μαθητής του λιθοζῆου Νικολάου Γιούργου έρριπῶς έν και τρέχων μετά ταχύτητος την όδον Καραϊτσάκη έκτύπησε δια του ίππου του την Άγλαϊαν Θεοδώρου Θεοφανοπούλου άκινδύνως.

4 Οκτωβρίου κατεσχέθησαν και ύποτιμηθέντες έπωλήθησαν δημοσίᾳ άρτοι πρώτης ποιότητος 17 έλλειπεϊς κατά δράμια 20 της όκᾶς του άρτοποιοῦ Χρήστου Άθανασίου Παπα. Επίσης του Βασιλείου Καρέλη άρτοι 33 δευτέρας ποιότητος κατά 10. Επίσης του άρτοποιού Ευθυμίου Γεωργίου άρτοι 25 κατά 15—25. Τῳ Κωνστ. Βαλενικοπούλου άρτοι 21 κατά 10—15' και του άρτοποιοῦ Παναγ. Πηγαδιώτου άρτοι 90 κατά 15—25. Περί την 10 μ. μ. ώραν οι άδελφοι Δημήτριος και Χρήστος Κανελλόπουλοι έρίσαντες με τους Ιωάννην Σαμαριζῆν και Παναγ. Μαχαίραν εν τῳ οίνοπωλείῳ της χήρας Σπυρ. Τσατζώνη, διεκπληκτίσθησαν μεταξῶ των και έτραυματίσθη κατά την κεφαλήν ο Δημήτριος άκινδύνως.

5 Οκτωβρίου, περί την 1 μετά τὸ μεσονύκτιον ώραν οι κλητήρες Χαρίλ. Παρασκευόπουλος και Γ. Φιλιππόπουλος εύρον την άποθήκην του δικηγόρου Νικολ. Σαγιά άνοικτήν, παραχρήμα είδοποίησαν αὐτόν οστις έκλεισε ταύτην και εδήλωσεν ότι οὐδέν τῳ ελλείπει.

5—6 Οκτωβρίου, ώσαύτως την 1 μετά τὸ μεσονύκτιον ώραν οι κλητήρες Θεόδωρος Γεωργόπουλος και Δημήτριος Γηδάς εύρον την θύραν του πιντοπωλείου των άδελφῶν Στεφανοπούλων άνοικτήν τὸς όποιους άμέσως είδοποίησαν και έκλεισαν αὐτήν και εδήλωσαν ότι οὐδέν τὸς ελλείπει.

Γνωστοποιῶ εις τὸ φιλόκαλον κοινόν της πόλεως ταύτης ότι επ' έσχάτων έπλοτύτιστα τὸ κατάστημά μου διά συλλογῆς επίπλων κομψώτατων και στερεωτάτων, αἰτινα έπρομηθεύθη ο υίός μου εκ τῳ όνομαστοτέρων εύρωπαϊκῶν εργοστασίων, καινοφανῆ ένταύθα. Προσέτι ότι συνέστησα εν τῳ καταστήματί μου τέλειον ταπετσαρείον, κομίτας ήδη τὸ πρὸς τούτο αναγκαίον υλικόν και πρὸσλαβῶν τεχνίτην κάλλιστον εργαζόμενον τέως εις την έκθεσιν της Τεργέστης, και ότι δέχομαι παντός είδους εργασίας ταπετσαρίας, με την ύπόσχεσιν συντελέσεως των έργων κατά τὰ εύρωπαϊκά πρότυπα. Άναλαμβάνω τρῶσέτι τὸ κόψιμον και την τοποθέτησιν παντοειδῶν παραπετασμάτων κατά τὰ τελευταία κομψότατα συστήματα και την κατασκευήν στρωμάτων εκ χόρτου (cieme vegetale) και εξ έρίου.

Αί τιμαί λίαν συγκαταβατικάι.

Ίωάννης Λαζαρίδης.